

== „ÉN VAGYOK
AZ ÚT, AZ IGAZ-
SÁG ÉS AZ ÉLET.” ==

== „SENKI NEM
MEHET AZ ATYÁ-
HOZ, HANEM ÉN
ÁLTALAM.” ==

EVANGÉLIUM HIRNOKE

THE GOSPEL MESSENGER

AZ AMERIKAI MAGYAR BAPTISTÁK HIVATALOS KÖZLÖNYE.

PUBLISHED MONTHLY BY THE HUNGARIAN BAPTIST ASSOCIATION.

Kéziratok reklamációk a szerkesztőséghez intézendők, --- Editor's office: 12021 Union Ave., West Pullman, Chicago, Ill.

A SZIV AJTAJÁN.

*Itt áll szived ajtajánál
Üdvözítsd, s úgy kopog,
Várja lelki ebredésed,
Hogy felkelj, s befogadod.*

*Kopogtat szent igéjével
Folyton-folyvást: Hallod-e?
Nyisd meg szived, bűnös lélek
És borulj az Úr elé!*

*A sziveknek nagy királya
Jön hozzád oly szeliden;
Ajándékkal, gazdagsággal,
Mint rokon, s nem idegen.*

*Az ajándék örök élet,
Öröm, beke tisztaság.
Ébredj, ébredj alvó lélek,
Nyisd meg szived ajtaját.*

„B. H.”-ből Cs.

EGY KÉZBEN FEGYVER, HÁ SIKBAN KALAPÁCS.

„Kiki egyik kezével munkálkodik, a másikkal a fegyverét tartja vala; akik pedig építenek vala, azoknak fegyverek derekukra fel vala kötve, mikor építenének.” (Nehemiás 4-17-18:)

A babiloni fogságból hazajött zsidók első dolga volt hozzá látni, a hosszú távollét után, Cyrus király parancsára, Jeruzsálem újra építéséhez és annak lerombolt temploma és a város szétomlott kőfalainak újbóli felállításához.

A körül lakó népek először kaján szemmel nézték a tevékeny sürgés-forgást és az általános munkához való készülődést, sőt, voltak az ellenség közt némelek, kik még fel is ajánlották segítségüket az építéshez és mondták:

„Hadd építsünk együtt veletek, mert miképen ti, úgy keressük mi is a ti Isten-téket.” (Ezsdrás 4-2.)

Akkor monda nekik Zorobábel:

„Nem ti gondotok, hanem miénk, hogy házat építsünk a mi Istenünknek; annak okáért mi egyenlőképen építünk az Izrael Urának, Istenének.”

Volt is alapos oka Zorobábelnek e határozott feleletre, mert az ellenség részéről felajánlott segítség a mennyit előre, kétszer annyit visszafelé hátráltatta volna munkájokban.

Ma sem áll máskép.

Az Isten népével sokan szeretnének együtt építeni, együtt élni, élvezni az áldást és pedig úgy, ha szívöket s éltöket nem kellene egészen átadni Istennek.

Ha lehetne kis ártatlan hazugsággal kincset gyűjteni, s néha, midőn a gyülekezet padjai kemények, avagy nagy a meleg, vagy éppen már a csipős északi szél fú és a hó torlaszokat emel az utak keresztelésére; — ilyenkor, az időszakokhoz mérten, kényelmesebb, üdítőbb és talán

még melegebbek is a diszes színházak, cirkuszok, báltermek belseje, hogy ott a testi gyönyöreiknek megfelelőbb szórakozást nyerjenek, mint az untató lelki táplálék, az egyhangu prédikáció.

Ez esetben volna elég ifju, daliás férfi, henyélő kalandor, bájos delnő, vigonc szélhámos, futó bankár, kérkedő cirkócs lovag, tudós filozofus, hízogó ügyvéd, számító árva gyám, két köpenyű pap, akik örömeit segítenék építeni mindennél, ahol a haszon őket illetné; ez esetben tudnak lenni, ha kell alázatos; céljaiknak, ha megfelelő, jámbor; ha a helyzet megkívánja serény munkás; s egykor lángszavu prédikátor is:

De szívökhöz hozzá van kötve a bűn. Ha bizonyos időre szabott szolgálatokat letehetik, melegen paroláznak a sátánnal a világiás tetteikben; ekkor eltűnik a délibábhoz hasonló alázat: el a jámborság; el a serény munka; füstté megy a tüzes szónoklat.

Helyette elő kerül a kártya, a sakk; megtelik a biliárd terem: tánc, sörös és boros poharak élénk egymásutánban keringőznek — na, persze nem üresen.

Óh! Ti újkori Tóbiások, Sanbalatok hiába színlelitek az ártalant és kínáljátok segítségüket a népnek házat építeni Istennek! A ti építétek meddő m.

Ti akartok jót és szépet? Csak magatok szerint, s nem pedig Isten és az ő népe szíve szerint, mert utját állják Isten gyermekeinek az őszinte építésben.

Ti Isten népe! Zorobábele! Ezdrások! Álljatok résen. Rendeljétek őrzőket igazi munkásokat. Kiknek egyik kezökben fegyver, az élő Isten beszéde: másikkal csákány s vakoló kanál a bűn lerombolására s a szeretet tüze a szívben helyet építésre használtassék.

Jaj az ellenségnek, ki véletek harcot kezd! Mert ti harcoltok és építetek mint egykor Izrael tette.

„Mert nem adott nekünk az Isten félelemnek lelkét, hanem erőnek és szeretetnek és józan elemének lelkét. Pál Tim. 1. 9.

Egykor Izrael látható templomot épített ily módon. Ők nem irtóztak felvenni a munka terhét, bár egyik kezökben fegyver volt; azaz készenlétben állottak a harcra, de a másikkal építettek és a kezeikkel téglákat és köveket gyors egymásutánban illesztettek együvé; kitűnik Tattenai jelentéséből Dárius királynak: .

„Nagy hamarsággal munkálkodnak, hogy az épület ugyan nevedik az ő kezeik után.” (Eszdrás 5-8 v.)

Kedves olvasó! Gondolod, hogy értéktelen anyag használtatott? Nem! A kedves Megváltó tanítványai közül egy elragadtatva a jeruzsálemi templom márvány köveitől, így nyilatkozik: „Mester! Nézhetsz-e, minemű kövek ezek és minemű alkotmányok?

De a dicsőséges templom fényét nem az arany és márvány kövektől nyerte, hanem a dicsőség Urától, ki megjelent volt népe megtartására. „Vajha pedig Jeruzsálem eszébe vette volna magát” hogy megtartassék. Sajnos, a próféták és az önfeláldozó építők szelleme eltűnt és népének a hitelensége adta volt Úrunk ajkára a következő szavakat:

„Látod-e e nagy alkotmányokat? Nem marad egy kő más kőön, mely el nem rontanék.” (Mark 12. r. 2.)

Kedves olvasó! Te lelki házzá, a Szent Lélek templomává építettél a Jézus vérgében a hit által. Nem gondolod, ha ez alapra fával és pozdorjával építesz, hogy munkád megég? S ha valakinek munkája megég, nem-e vall az kárt?

De igen! Te, ki pásztornak hivatott, hogy építesz? Óh, a díszes termekben előadott szindarabok, táncestélyek, válogatott italok, jó zene, kitűnő ételek, bel- és külföldi szivarok ékeskednek a sorrenden. Óh igen, ott áll „Jótekonyság célra”, majd

a templomra orgonára és néha az árvákra, megcsik, hogy az özvegyekre is jut a bér a jótekonyságból. De előbb mulattál, lerészegedtél, káromkodtál és talán még gyilkoltál is. E közben, meleg hangon hirdetted nemeslelkűséged.

Ime ez még a fa és pozdorjánál is rosszabb anyag az építéshez, mert nem csak a külső ég meg, de a bensőt, a szellemet is égeti olthatatlan tűzzel.

Vigyázz! Az óra közeleg. Az épület kész lesz; az Isten országa, mely építetik a Mester által élő kövekből, — te pedig alkalmatlan anyag, töredezett kőrakás heversz az épület közt. Nem lesz mentésed.

„Ma” még hangzik a kellemes szó. Szíved átadhatod a Mesternek. Ő farag belőled alkalmas követ, hogy beépíthesen mint „elő követ” házába, mely örökké megmarad.

U. S.

AZ „EV. HIRNÖKE” VERSELŐIHEZ.

Lapunkat mindenki szívesen várja, s ha késik a lap kiosztása, nem győzi állani az ostromot: „Hát még nem jött meg?!” Ezt én nagyon szeretem, hogy így van. Lapunk kezd emelkedni irodalmi értékében és ezen útjában szeretném elősegíteni a fentiekhez intézett néhány igénytelen sorból álló kérelmemet.

Verset a maga valóságában kétféle ismerünk. Vannak, kik szeretnek verselni, meg is írják jól, szabályszerűen a verseket, szépen illeszkednek egymás mellé a verslábak, s csattanak a rimek, de —, de — hiányozik a tartalom. Sok szóval keveset mondanak, vagy semmit, vagy elcsépelet gondolatokat vágnak tovább csépjükkel, melyből természetesen semmi mag nem jöhet ki már. Az ilyeneket „vers faragoknak” nevezik műnyelven. A második neme a költőknek, kik igazán hivatot

verselők, kiknek versök folyik mint a víz s a versben rejlő gondolatok mélyek mint az ocean. Ezeknek verseik gyönyörködtet és tanulságosak. Ha egy szép gondolatokkal telt verset végig olvasok, vagy elszavalva végig hallgatok, ezek egyike a legkedvesebb pillanatit képezik rövid hiábavaló életemnek. Azért a legelső kéresem e lap verselőihez az, hogy verseikkel ne csak magukat gyönyörködtessék, hanem az olvasót is.

De hát mi szükséges ahhoz, hogy a fentebbiek szerinti versek kerüljenek a lapba, Én a következőket tartom szükségesnek.

1. A verselőknek szükségük van természetes költői adományra és, ha ez van, akkor egy kis jártasság kell még a Stiliztikában. E kettő nélkül ne fogjon senki versíráshoz, mert az első adomány nélkül a másodikkal birva, csak „faragók“ lesznek; a második nélkül az elsővel birva odajutnak, ahol az építők állanak felhalmozott anyaggal terv nélkül. Ha pedig egyikkel sem bírnak, tegyenek úgy mint én — ne verseljenek.

2. Szükséges egy nagy olló, melynek árát az irodalmi bizottság szívesen megszavazza. Ezt a nagy ollót a szerkesztőnek adjuk, hogy azokat a szép verseket ollózza ki, melyeket elég bőven lehet találni a magyar vallásos versirodalomban,

3. Egy kosarat is szükségesnek tartok, hogy a szerkesztőnek ne kelljen minden verset a lapba tenni, hanem a meg nem felelőnek legyen meg a maga helye — a papír kosárba.

Mivel pedig valamennyire ismerem a stilisztikát, megkímélve a szerkesztőt ezen száraz tudományos-féle munkától, a jövő számban egy néhány szabályt közlök azok részére, kik a magyar stilisztikát nem tanulhatták át és nincs is alkalmuk más úton hozzájutni.

A szerkesztőre bízom e hegyes végű

pennával írott, teljesen egyéni véleményem feletti ítéletet. *Orosz:*

Szerkesztői megjegyzés. A lapunk kedves munkatársaira bízom a fentebbi megfigyelésre méltó sorokat. Hogy sok esetben szükségesnek bizonyulna a „nagy olló“ és „papírkosár“ az tény. S én is arra a szomorú tapasztalatra jutottam, e téren való rövid munkáságom alatt — ha ugyan a k. olvasóink annál tekintik — csekély képzettségemtől eltekintve, hogy legjobb akaratom mellett sem használhatom egyiket sem. 1-ször: mert nincs miből, hogy vegyem ezen tárgyakat, az ollót kivéve; 2-ször: nincsen anyag sem annyi, hogy a kosárba is juttathassak azt nem akarom, hogy saját gondolataimmal töltsem meg a sorokat.

Azért szolgáljon buzdításul a k. munkatársak akarat erejére ezen figyelmeztető sorok, melyek ezuttal látnak napvilágot és mutassák meg ernyedetlen szorgalmukkal, hogy a szerkesztőnek gondja ne az olló és papírkosár beszerzése legyen; hanem az legyen a gondja, hogyan illeszse be a nagy mennyiségű tiszta anyagot, hogy egy két sort még saját gondolatainak is találjon kicsiny lapunk hasábjain.

Üdvözlettel Szerk.

ÚJ VALLÁSFELEKEZET.

Egy francia tudós arra a gondolatra jött, hogy a Krisztusi tudomány már elcsúszította erejét és jó volna valami újat teremteni. De csakhamar be kellett neki látni, hogy oly könnyen az nem megyen, mert csak kevesen találtak örömet ezen új tudományban. A bánatában egy ottani főembernek panaszkodott. „Az pedig felelé: „Egy új vallásfelekezetet alakítani nem valami könnyű dolog. Mindamellet egy útát ajánlhatok Önnek és ha azt megteszi, akkor biztos reményem van, hogy a fáradsága nem lesz sikertelen.“

„Melyik lenne ez az út“ Kérdé a tudós.

„Menjen és tegyen csodákat: gyógyítson mindenféle betegeket; támaszon fel halottakat; feszítse fel magát és harmad napra támadjon fel. Ha ezt teszi, akkor az eredmény nagy lesz.“ Felelé a főember.

Ezt a választ még ma is sokaknak lehet ajánlani. *B. F.*

EVANGÉLIUM HIRNÖKE

(The Gospel Messenger)

Az Amerikai Magyar Baptista társulat tulajdona.

MEGJELENIK MINDEN HÓ 15-ÉN.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Égész évre.....50 cent
Fél évre.....25 cent
Egyes szám ára.....5 cent
Magyarországra egész évre...2 kor. 50 fill.

Missió czélokra: 50-100 példányonként
árendimény.

Előfizetési pénzek küldendők: *Nikolas Dulity*
czímre, 140 Third Ave., Mc. Keesport, Pa.,
vagy a szerkesztőséghez.

Kéziratok nem küldetnek vissza.

PUBLISHED MONTHLY BY THE HUNGARIAN BAPTIST ASSOCIATION
Subscription 50 cents per year.

Felelős szerkesztő: *Ulbrich Samuel.*

Editor: *Sam Ulbrich*

12021 Union Ave.

West Pullman, Ill.

Örvendetes Missió hír

Magyar Baptista gyülekezet organizálása Clevelandban.

Hála az Úrnak már két önálló gyülekezet áll fenn az amerikai egyesült államokban. Az első áll azon helyen, hol lapunk született, Homesteadban Balogh Ferencz hitszónok t. vezetése alatt, a második most október 15-én organizáltatott Clevelandban Orosz István hitszónok t. vezetésével. Az új organizált gyülekezet neve: „Az első magyar baptista hitközség Clevelandban”. Adja az Úr, hogy kövesse ezeket több őrhely felállítására, melyekről a kürtösök megadják a jelet, a melyek erősei legyenek az amerikai magyar baptista missiónak. A lefolyt ünnepélyről a következő jelentést vettük:

A Clevelandi magyar gyülekezet a

2-ik számú német gyülekezet felügyelete alatt álló missió állomás volt! E gyülekezet munkálkodása folytán vette kezdetét 1899-ik évben, midőn Schmidt testvér házában missió gyülekezeteket tartottak s ez alkalommal megtért Weisz István testvér és az Urban elhunyt első neje. Ők voltak az alapkövek a magyar gyülekezet épületében. A hazából kivándorolt magyar testvérek meglátogatták Amerikának ezen magyar városát, hol oly sok magyar él egészen egy külön város részt elfoglalva, s így bevándoroltakból és az itt megtértekből egy meglehetősen szép kis gyülekezet alakult.

A gyülekezetnek mint missió állomásnak eddigi tényleges munkái voltak: Fábian Mihály testvér, ki iskolai elvégzése után jelenleg New Yorkban és környékén munkálkodik a magyarok között. Az ő itteni munkája a kezdet nehézségeinek legyőzése és gázolása volt. Utánna jött Végh Mihály testvér, ki a megkezdett munkát tovább fejlesztette s megvetette alapját a gyülekezeti önállóságának. Az ő itt léte alatt megkereszteltetett több megtért lélek. A gyülekezet határozata folytán meghivatott Orosz István Budapestről. Végh testvérnek a lelki munkában pedig az a szép munka jutott, hogy új missió állomások megkezdése bízott reá Ohio államban.

Az a néhány év, amelyre a gyülekezet visszapillant, meglehetősen sok küzdelmekkel telt le. A gyülekezet tagjai az ő hazának különböző tájairól származván ide, különböző neveltetést és neveletleniséget hozott magával. A gyülekezet nem volt elég erős ezek legyőzésére, s így kerültek belviszályok. A gyülekezet fejlődésével ezeknek meg kell szűnni. Ha valaki idejön, akkor elmúlik a „nálunk így volt” elv uralma, s helyében az „itt így van” lép. Máskép rend és béke soha nem lehetne. Orosz István t. a gyülekezet jelen-

legi hitszónoka otthon részt vett nemcsak gyülekezeti, hanem az országos ügyekben is mint különféle bizottságok tagja, s hiszszük, hogy gazdag tapasztalatait itt is érvényesíteni fogja az Úr országa terjesztésében. Bizalommal nézünk a jövőbe, hiszszük, hogy az Úr, ki velünk volt, nem hagy el ezután sem, hanem a nála eltett és számunkra fenntartott adományával örvendeztetni fog továbbra is. Ennyit a gyülekezet történetéből.

A gyülekezet önállósítására nézve már utasítást nyert Orosz testvér ideérkezése után mindjárt Brooks t., a városi missió igazgatója részéről, csak a kivitel ünnepélyes része kellett, hogy végbe menjen. Közbe jött a nyári vakáció ideje, s így csak október 15-én volt végérvényesen megszervezve a magyar gyülekezet, s mint ilyen az itteni gyülekezetek képviselőitől elfogadva és elismerve. Az ünnepély idejét csak egy héttel hamarabb tudtuk meg, s azért nem készülhettünk el kellőleg. Nem hirdettethettük ki a lapban, csak a munkásokat hívtuk meg lev. lapok útján. Sajnálattalunkra a meghívás ugylátszik őket is készületlenül találta, mert csak Balogh F. t. Homesteadból jelenhetett meg a meghívottak közül.

Október 15-én d. u. gyűlt össze a prédikátorokból álló konzilium, melynek hivatása volt a gyülekezet hitvallomásától és berendezkedésétől meggyőződést szerezni, s azután nyilvánosan elismerni mint testvér gyülekezetet, s mint ilyent a többi testvér gyülekezetek sorába felvenni.

Este 8 órakor a nyilvános ünnepély vette kezdetét, melynek sorrendjét Dr. Waldó, baptista prédikátor vezette. Az ünnepi beszédet Balogh F. hitszónok mondta. Beszédében ecsetelte, hogy egy baptista gyülekezettől az Úr és az ő testvér gyülekezetei kívánják: I. Hogy tagjai egy valódi lelki élők legyenek s úgy képezzenek egy ker. gyülekezetet. II.

Hogy keresztyéni családi életet éljenek. III. Egy megnyerő biznyság tevő munkát folytassanak. A tartalmazó beszédet a nagyszámu közönség mindvégig figyelemmel hallgatta. A Cleveland és környékén levő baptista gyülekezetek nevében üdvözölte a gyülekezetet Haemmel prédikátor. Az amerikai nagy szövetség nevében, mely több mint 5 millió baptistát foglal magában, elnöklő Dr. Waldó prédikátor üdvözölte a gyülekezetet, s különösen arra kérte, hogy szeresse e gyülekezet a bibliát. A gyülekezet prédikátorát Orosz I. testvért Brooks Károly mis, igazgató üdvözölte és kézfogással a prédikátorok sorába vette fel. Közbe az énekkar énekelt szép énekeket. Az apostoli áldással fejeződött be az istenitisztelet, mely után szeretet vendégség volt.

Ünnepélyünk mindvégig igen élénk volt. Körülbelül 180-an voltunk jelen ez alkalommal. Vendégeink közt több német és angol testvér volt, kik rendkívül örültek a magyarok előhaladásán. Különösen örültünk annak hogy vagy 70-80 magyar honfitársunk, kik ilyent még soha nem láttak, szemlélői voltak e szép jelenetnek. és láthatták az igazi testvéri érzés megnyilatkozását, továbbá tanui lehettek annak, hogy a baptizmus nem valami ményszerű jelenség, mely most van és kevés idő múlva nem látható, hanem ez egy szilárd alapra épített isteni mű, melyet nem fog addig senki megingatni, míg az evangéliumi tisztaságot megőrzi.

Egg jelen volt.

MAJD MEGTÉREK.

Moody az isteni tisztelet végeztével, rendes szokásához mérten, igyekezett felkeresni azokat, kikről gondolta, hogy először vannak a gyülekezetében.

Egy ily alkalommal egy ude ifjút szólított meg a prédikáció után e kérdéssel: „Nem gondol-e a megtérésre?”

Hingrid a 40. s. 41.
obol

(November râm 8. obol
è a Decembrie
râm a moldava)

A Karácsony öröme „Jézus születése“.

„Annak okáért ad az Ur néktek jelt: Ime egy szepültelen szűz fogad az ő meheben és szül fiút, és nevezi azt Immánuelnek.“ [Ésaiás 7-14.]

A naptári évnek újból egy nevezetesebb eseményéhez közeledünk — a karácsonyhoz, melyet a világ szorgos sürgés-forgással vár. Itt-ott készülődnek a gazdagabbak fűszerezni és gyermekeik előtt nevezetessé tenni a diszes karácsonyfa és arra felhalmozott ajándékok által.

S a templomokban felhangzik az ének: „Jézus Krisztus született Betlehemben“, de ennél több jelentőséget aligha tudna a világ tulajdonítani e kedves nap emlékének.

Mint a hogy várják e napot zajjal, ép úgy töltik is el, melynek elmúltával újra elfelejtik a következő év naptári karácsonyáig. A szívben bűnnel telve várják, testi élvezettel töltik be, sulyos utó következményekkel és panasszal végzik. Miközben ugyan énekelnek karácsonyi énekeket Krisztusról, angyalokról, betlehemi pásztorokról, stb., de a kártya is előkerül; dió, mogyoró, pénz, és egyéb fűszer az „Ördög bibliájához“ . . . és gyakran a vesztet kiürítve a méreg kelyhet, élénken erősíti, hogy a játék hamis; ilyenkor feledésbe megy az öröm oka és az ének ereje; kezdődik a halál-forgás, mely sokszor végzetes kimenetelű. Ez az igazi képe a világ karácsonyi ünnepélyének.

De van a szívnek is karácsonya.

Hol? Betlehemben?

Nem! A hívők szívében és gyülekezetekben. Van ott: öröm, béke, boldogság, szeretet, irgalmasság, alázat, szelidség, hűség, Szent lélekbeni ima lélekben és igazságban.

Mikor? Karácsonykor?

Nem! Mindég! „Ez a szív karácsonya“.

December 25-én van-e ennek az év-

fordulója? Óh nem! **Ma!** Ha szívedben születik Krisztus: Szent lélekben, a „Meg-térés“ által.

A világ előtt ez ismeretlen, mint a mi „Immánuelünk“ [Mi velünk Isten] születése. Egykor feledte a hatalmas római császár az udvarának zajos fénye közt, Herodes, a zsidó nép negyedes királya, a papok, lévíták és írástudók világba merült serege, — de a betlehemi pásztoroknak mennyei angyalok kára adta tudtára a nevezetes eseményt, hogy megszületett a „Messiás“, a miről meg is győződtek a marjában s az Ésaiás prófétától megjövölt jelek szerint találták a jászolba.

A mi a földnek nagyjainál feledésbe ment, azt a mennyei seregek nagy vágyakozással várták, a midőn az elveszett emberi lelkek számára a „Szabadító“ érkezik a földre.

A teremő isteni ige megjelent emberi testben és a világ mit sem tudott róla, csak az egyszerű pásztorok, a jámbor hívők és alázatosok látták Isten dicsőségét.

Az Üdvözítő most is születik és pedig sok-sok alázatos szívben. A lelkek megtéréshez jönnek. A szelidek örömmel látják Isten országának terjedését; tudják, hogy a most lenézett és megvetett de egykor megdicsőítve lesznek attól a hatalmastól, kinek tekintete előtt összeomlik a világ összes hiu fénye és pompája.

De Isten népe, a hívők gyülekezete megdicsőülten vonulnak az egykor született és megöletett, de feltámadt és megdicsőült bárány székéhez, hol elnyerik a Krisztus vérén megszerzett élet koronáját.

Tartozunk mi is azok közé, kik egykor szemtanúi lesznek Isten e legmegfoghatatlanabb Igéretének; „hogy az Igéretnek megtestesülésében már e földön sok mennyei örömeknek legyünk tanúi az alázatos pásztorokkal.“

JELENTÉS.

A jövő évi konferenciát előkészítő bizottság ülést tartott New Castleban, 1908. november 26-án. Ezen ülésről a következőket jelentjük:

Már 25-én este összejöttünk, s egy igen kellemes estét töltöttünk el a gyülekezetben. A vendégek szolgáltak az evangéliummal, mely szolgálatot a vendéglátó testvérek viszonyoztak kényelmes otthonnal és barátságos fogadtatással. A New Castlei testvérek egy szép tágas imaházban bírnak jelenleg bérben, melyben bőven jut hely a hallgatók részére is. Adjá az Úr, hogy ezen helyen sok-sok lélek megismerje az Urat.

Másnap azaz 26-án reggel imaórára gyűltünk össze, melyet Dulity t. vezetett, imaóra után Léber t. lakására vonultunk és megkezdettük tanácskozásainkat. Legelőször az elnökhöz Balogh Ferencz t.-hez érkezett levelek olvastattak fel, melyekből azt az örömdetes tényt állapíthattuk meg, hogy a jövő konferencia iránt általános az érdeklődés. Sajnálattunkra Fábián M. t. New Yorkból, egy ott rendezett ünnepély miatt, nem jöhetett el, de igen jó hatással voltak reánk üdvözlő sorai, melyek az egybegyűlteket üdvözölte. Balla László t. is szívesen eljött volna, ha... Jövőben gondoskodnunk kell, hogy ilyen ha... ne merüljön fel és ne akadályozza a jó ügyet. Ulbrich szintén kimentette magát, nagy elfoglaltsága miatt. Persze ez kevesebb fáradságba és költségbe került. „Hasonlóképen ne cselekedjél.”

A levelek felolvasása után a pénztári jelentés következett. A kevés idővel ez előtt született szövetkezett meglehetősen dolgozott s reméljük, hogy a nagyobb érdeklődéssel nemcsak a szövetség korlátai lesznek tágasabbak, de az anyagi állapotok is oda emelkednek, hogy méltóak legyenek nagy és szent munkánkhoz. A követ-

kező kérelmek pontos megfigyelésére kérjük fel testvéreink figyelmét.

1. Kérjük a munkásokat és azokat a testvéreket, kik gyülekezetet vezetnek, ha csak 2—3 tag is van valahol, hogy minden rendes gyülekezeti tagnak a nevét és a lakóvárosát jelentsék be legkésőbb **1909. március hó 15-ikéig** a program bizottság elnökénél, *Orosz Istvánnál Cleveland O. 7717 Rawlings Ave.* A konferencián igen érdekes lesz tudnunk azok neveit és az összesnek számát, kik itt vannak az új hazában. Ha tud valaki olyan magános testvért, kihez ezen felszólítás nem juthat el, azt is jelentsék be.

2. Ha valakinek van valamilyen érdekes eszméje, melyet előadás alakjában óhajt a konferenciával közölni, azt rövid ismertetés keretében jelentse be a fent jelöltnél **legkésőbb 1909. január 15-éig.**

3. A konferencia elé minden gyülekezeti tagnak joga van kérdéseket terjesztetni, de ezen kérdések szintén **legkésőbb január hó 15-éig** beküldendők *Orosz t.-hez.* A később beérkezett kérdéseket a bizottság belátásához képest vagy a jövő konferenciára hagyja, vagy kivételesen tárgyalás alá bocsátja, de ez teljesen a bizottság ítéletétől függ, azért akik kérdéseket intéznek a konf.-hoz időbe jelentsék be.

A kérdések kétféleképpen lesznek tárgyalva: nyilvánosan az egész konferencia előtt, és a kényesebb természetűek a munkások által lesznek tárgyalva.

Hogy a konferenciánk mennél látogatottabb legyen, úgy határoztuk, hogy a munkásokon kívül minden 10 tag után 1 küldött vehet részt a szavazáson. Vendégként szívesen látunk minden testvért és közelálló barátot. Csak a vendégek ezután ne nehezteljenek, ha a konferencia küldöttei valamely fontosabb dologhoz viszávonulnak a maguk körébe határozat hozatalra.

„Atyámfiai imádkozatok értünk.”

A mi irodalmi ügyünk.

Az irodalmi bizottság november 26-án New Castleban, Pa., gyűlést tartott. A bizottság 3 tag kivételével együtt volt. Orosz t. felkérve, hogy vegyen részt tanácskozásainkon, szintén jelen volt. A bizottság több tárggyal foglalkozott, illetve a mi lapunk kiadása és bevétele iránt. A k. szerkesztőnk a bizottság avval akarja buzdítani a kitartásra, hogy elismeri a szeretett oltárára tett munkáját, melyet ő a mindennapi foglalkozása mellett, a mi lapunk részére végzett; s a mi k. Orosz t. és többi testvéreink segédkezni fognak neki a munkája megkönnyebbitésére. A bizottság jónak látja, hogy minden konferencia alkalmával a lap alapja részére gyűjtést tartatnak.

Az utolsó konferencia jegyzőkönyvét, a bizottság határozata folytán, bármily árban eladható.

Léber I.

az Irodalmi biz. jegyzője.

Majd megtérek . . .

(Folytatás)

Ez idő után néhány hétre, ismét visszatért betegünk egészsége.

De a feletti öröme, hogy több heti betegség után felkelhetett, a következő vasárnap gyönyörű délutánján, midőn a nap kedvesen hintette szét sugarait a megújult természetire, mondá:

— „Ma séta kocsizást teszünk és jövő vasárnap a templomba megyünk, mert megígértem, hogy megtérek.”

Igen, az ember sokat tervez.

A lábadozó mit sem sejtve, beült kocsi-jába, de a következő utca sarkon oly veszélyes helyzetbe jutott, mely elől egy gyors fordulattal akart menekülni, csak hogy oly szerencsétlenül, hogy a kocsi felborult és ő eszméletlenül zuhant ki az utca kövezetére. Hiába fáradoztak a jószívű emberek a meg-

mentésén, hazaszállítva a szánalomra méltó férfiut, csak több órai élesztési kísérletek után sikerült eszméletre hozni . . .

Moody újból íróasztalánál foglalatoskodott, amidőn nagy sirással jött ismét az előbbi urinő.

„Uram! Jöjjön gyorsan — férjem szerencsétlenül járt — kocsiján kiment és . . . a sirás elfojtá a szegény asszony szavait.

Moody megérté a történeteket. Bár megkettőztették lépteiket, mégis későn — „Meghalt!” jelenté a doktor-

E rövid elbeszélés sok tanulságot tartalmaz. Hány ifjú, hány nő, hány férfi válaszul „Majd megtérek.”

Kedves barátom! Ki olvasod e sorokat, siess! Mentsd meg a lelkedet! Add át szíved a Megváltónak még **ma!**

Egy sokat mondó hirdetés.

Egy prédikátor a következő tartalmu jelentést küldte be a helybeli napisajtóhoz közzététel végett:

„Az istenitiszteleat kezdete vasárnap d. e. 11 órakor van. Ha valaki azzal vigasztalja magát, hogy 10 perccel később kezdődik, az téved. Az első padokban az ülések igen jók, oly erősek és oly gondnal készítették, hogy bárki is félelem nélkül elfoglalhatja. A gyülekezettel énekelni igen helyes dolog. Énekkarnak nem az a célja, hogy a gyülekezet hangulatát leverje, hanem inkább fel-emelje. Gammot rágni vagy aludni az istenitiszteleat alatt nagy rendetlenség.

Ev. Mag.

Gondolatok.

Aki megőrzi a száját, megtartja önmagát.

Az engedelmes felelet elfordítja a harag-felgerjedését, a megbántó beszéd pedig támaszt haragot. (Péter besz. 15-1).

A hízélgés ha előbb magasba is emelne, utóbb mégis a mélységbe taszít.

EVANGÉLIUM HIRNÖKE

(The Gospel Messenger)

Az Amerikai Magyar Baptisták tulajdona.

MEGJELENIK MINDEN HÓ 15-ÉN.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre.....50 cent

Fél évre.....25 cent

Egyes szám ára.....5 cent

Magyarországra egész évre...2 kor. 50 fill.

Missió czélokra: 50-100 példányonként
árengedmény.

Előfizetési pénzek küldendőik: *Nikolas Dulity*
140 Third Ave., Mc. Keesport, Pa.
vagy a szerkesztőséghez.

Kéziratok nem küldetnek vissza.

PUBLISHED MONTHLY BY THE HUNGARIAN BAPTIST ASSOCIATION
Subscription 50 cents per year.

Felelős szerkesztő: *Ulbrich Sámuel.*

Editor: *Sam Ulbrich*

12021 Union Ave.

West Pullman, Ill.

GYÜLEKEZETI HIREK.

Alámerítés Clevelandban.

Okt. hó 25-én az esteli istentisztelettel kapcsolatosan keresztség volt, melyben 5 megtért lélek vett részt. A gyülekezet ez alkalommal több mint 150-en jelentek meg és hallhatták mint Orosz testvér a keresztség egyedüli helyes alakját bizonyította a bibliából, egyéb felekezetek erre vonatkozó tanításából és a keresztség jelentőségéből. Keresztség után kézreá tétel volt. Az Úr nevelje és tartsa meg az új plántákat.

Keresztségi ünnepélyek.

Rankin, Pa. folyó év szeptember hó 27-én, Homestead, október hó 4-én nagy örömeinknek adhatott kifejezést, amidőn 2 léleknek szemlélhettük az Úr Jézus

Krisztusban való vallomás tételét, amelynek még az angyaloknak megszámlálhatatlan sokasága is örvendezik, ha egy bűnös megtér az Urhoz. Az egyik horvát ajku, nőrlen ifju, a másik 12 éves irvinj vasár. iskolás volt, akik is óhajtották az Úr Jézus példája szerinti, szent keresztséget, miután hitökről jó bizonytságot tettek, mely alkalommal először a horvát testvér részéről történt Rankin, Pa. szept. 27-én, este 8 órakor. A keresztséget megelőzőleg Balogh Ferencz előljáró testvérünk horvát nyelven felolvasta, a rendes Isteni tisztelet alkalmával, nagyszámu hallgatóközönség előtt, alapigéül az Apostolok cselekedetei könyve 8-ik részét, amelyet nagy kiterjedéssel, szépen fejtegetett.

A következő alkalom Homesteadon, okt. 4-én volt. A mi imaházunk is megtelt hallgató közönséggel, akiket a keresztségi érdeklődés vonzott, akik előtt Balogh Ferencz előljáró t. magyar nyelven olvasta fel a rendes Isteni tiszteleten, szintén az Apostolok cselekedetei könyvéből a következő igéket: 8 r. 26-40. v.-ig, 9. r. 14-20. v.-ig, 10. r. 43-48. v.-ig, 16. r. 26-39. v.-ig.

Ezen igéket ecsetelte a jelenlegi keresztséggel és az Úr Jézus keresztségével Máté 3-ik r. 13-ik verstől 17-ig, hogy mennyire eltérő és meg nem egyező az Isten parancsolatjával, mert ebben is teljesedni szükséges az Úr szavainak, melyet úgy hangoztat; „Az ég és a föld elmúlnak, de az én beszédeim semmiképen el nem múlna,“ Lukács 21 rész 28. vers-től 33-ig, melyet nagy figyelemmel hallgattak.

Ezek után következett az alámerítés, mely alkalommal a gyülekezet énekelt, Keresztség után a gyülekezet az Úr vacsorával élt, mely alkalomra kedves horvát testvéreink is hozzánk jöttek Rankinból, úgy szintén két testvér, saját vallomások és jó bizonyság

tételek mellett, kik az ő hazából jöttek, a gyülekezet egyhangulag kebelébe fogadta. Az Úr tartsa meg és nevelje az Ő kegyelmében az új plántákat és a két hozánk érkezett testvérünket is. Adjon az Úr mindnyájunknak lelki és testi erőt arra, akik az Ő vére által megszabadultunk a bűnös élettől, hogy sok bűnben lélegző lelkek részére lehessünk mentő eszközök.

Kiss László.

A mi örömünk.

A múlt hó 22-én, a West Pullmani missiónak egy örvendetes öröm ünnepélye volt, a melyben az összejött kedves testvérek és számos barátok osztozkodtak az Úr által adott áldásban, mely felejthetetlen emlékként fűződik azon kedves szerény hajléknak hálaadó isteni tisztelettel megnyitott örömnepélyéhez.

A 118 Zsoltár 23-26. versei alapján üdvözölve lettek az ezen szerény hajlékban összegyűlt testvérek és barátok, kiemelve lett a prédikációban: „Ez a nap, melyet az Úr rendelt; örvendezzünk és vigadjunk azon.”

Az öröm oka is épületesen ismertetett s ebből kifolyólag felhangzott a zsoltár szavai: „Áldunk titeket, kik az Úr házából valók vagytok.”

Ezután két gondolat lett kifejtve:

„Mi képezi az Úr házát.”

„Kik az Úr házában tagjai” s végül „Mi a mi feladatunk az Úr házában” lett ismertetve. Az imaházunk zsufolásig megtelt; ezek közt 30-40-en lehettek, kik most voltak először közöttünk.

A mi örömeinket szerfölött növelte a mi kedves MEIER hitszónok testvérünk, a Chicagói III. német gyülekezet előljárója és 30-35 német testvér jelenléte, kik épületes beszédekkel, mely tolmács utján adatott át magyar nyelvre, emelte örömeinket. Felváltva öröm énekek zengtek a német és magyar kar részéről. Az

egész ünnepély gyönyörű rendben és lekesülő örömeleklődéssel folyt le. Élénk örömet keltettek a gyermekek és ifjak ajkairól elhangzott szavak és énekek.

Az ünnepély felében, szeretett vendégségünk volt, ennek elköltése után a chicagói vendég testvéreink elbucsuva a szeretett Meier testvérünk által vezetve, utra keltek. Mi pedig egynéhány chicagói testvérekkel még a késői órákban is gyönyörködve a W. P.-i és Ch.-i testvérektől tartott beszédeken és szavakokon; örvendeztünk a mi kedves Megváltónkban, melyek után örömmel mondhattuk Péterrel: „Jó nekünk itt laknunk.” Ezek után eljött örömünk befejezésére is az idő és az elválásra azzal az érzélemmel, mely a felejthetetlen örömben születve, dagasztja keblünket: „Uram építsed hajlékod nagygyá itt e kedves helyen élő kővekből.

Egy jelenet.

Chicagói levél a West Pullmani ünnepélyhez.

Kedves Testvérek az Urban!

Az Úr kegyelme velünk!

Szívbeli kötelességet teljesítek akkor, mikor szívből jövő hálámat fejezem ki összes magyar testvéreinknek, azért a felejthetetlen lelki örömeért, melyben a november 22-iki ünnepélyes alkalommal részt vettünk. Valami kimondhatatlan, érzésként számított, a krisztusi igazság fenségét magasztosságától áthatott gyermekeinek egyszerű, keresetetlen szavakban előadott vallomásai megremegtették lelkemet. Mily jól esett hallanunk az Úr hatalmáról, a szeretet várásáról s látván azokat a fiatal serdülő korú gyermekeket a mint gyermeki, ártatlan hangjukkal az Úr dicsőségére oly szép versekkel gyönyörködtettek bennünket, a fájdalom, a keserűség vegyes érzése ujjalt fel bennem, hogy én és annyi sok millió és millió embertársam egy ily édes gyermek-

kori emlékekkel nem bírva, üres szívvel járunk az élet, izzó porondján. Óh, mennyi szomorú csalódástól menti meg az embert a Krisztusban való rendíthetetlen hit, s mily boldog az, ki az igazság felé való törekvésben Őt válassza vezéréül már serdülő korában!

József császár a „kalapos“ király, élete utolsó percében, a halálos ágyon magához szólítá kancellárját, tollat kért tőle és egy tollvonással megsemmisítette mindazokat a rendeleteket, melyeket tíz éves uralkodása alatt népe boldogítására kiadott és csupán a protestánsok üldözését tiltó rendeletet hagyta érvényben, az úgynevezett „türelmi rendeletet“ s sóhajtván e szavakkal dőlt vissza a halálba: „hiába éltem!“ Mily rettenetes szavak, mily megdöbbentő vallomás ez; a királyi pompa és fény vakító csillogásában lefolyt élet végső szikrája elhervadt s e millióktól irigyelt szegény „gazdag“ egy hiábavalóan eltöltött élet tudatával s egy jövődő élet reménytelenségével tért meg őseihez!

Óh, mily végtelen a kegyelme Istennek irántunk, hogy megmentett bennünket e céltalan bolyongástól s életcélunk vezérfontalául és végeredményéül a Megváltó keresztjét állította. Tudás és tudomány fegyverek, melyek sebet ejtenek; a hit fegyver és védőpajzs, és a ki ezzel és ezen közeledik az embertársa felé, annak győzelme a legyőzöttekre jó győzelmet jelent. Harcoljatok továbbra kedves Testvéreim e fegyverrel, ne féljete, minden embernek van egy védangyala, s ha ezt kifürkészitek, az itt ejtett seb a szív legtitkosabb rejtekét is megnyitja előttetek.

A történelem bizonyítja, hogy nemzetünk mindig hajlandóságot mutatott a komoly vallásos törekvések iránt; e magvaknak meg van az a tulajdonsága, a mi csak a természet szabad ölén növekedő egyszerű ember privilégiuma: józan mesterkéletlen, hamisítatlan, eredeti gondolkozása. Nemzetünk sohasem volt bálványimádó, lelké-

ben ott lappangott Isten létezésének homályos tudata s a keresztyénség magvai hálás talajba hullottak.

A magyar ezeréves multjában megtanulta, hogy neki hazáján kívül minden rög idegen s a hazaszeretet érzelme lelkében összeolvadt Isten jóságának tudatával. A hazáját szerető ember engedelmes is és az engedelmes embernek fülei a *Megváltó kopostására sem válnak siketökké.*

Oh, bárha azon kicsiny hajlékban, melyben az *igazság, az élet és az út* megdicsőült alakjának hozsánát zengnek és hazám nyelvén lelki testvéreim, az *Ur hatalma apostoli tűzét gerjesztne*, melynek lobogó világánál még számos eltévedett lélek szívéből a vallásos közöny jégkérgé holvadna!

Még jönni fog, mert jönni kell

Egy jobb kor, mely után

Dicsének zendül az Urhoz

Milliók ajakán!

Sokért nem adnám, ha viszonyaim megengednék s körötökben tölthetném el óráimat, melyeket Isten a mi urunk és Megváltóunk dicső emlékére a lelki közösség örömeiben való részvételre rendelt.

De azon néhány óra emléke kitörölhetetlenül vésődik emlékezetünkbe s ha földi életünk egyhangu pályáján a kincsét szomjuhozó tömeg vészes rohama elodrással fenyeget, e kedves emlékek visszhangja távoli zene gyanánt megesendül füleinkben és a mennyei seregek közzé vágyódva vágyainknak tisztasága meg nem esíti gondolkodásunkat. Még egyszer hálás köszönet és az Úr áldása kívánásával maradok szeretve, testvérek:

Székelj Lajos.

Levél a West Pullmani Gyülekezethez.

Szeretett Testvéreink az Urban!

A mi Urunk Jézusnak áldása legyen mindenkor veletek!

Mi igen örvendeztünk haladáistok fellett az Urnak munkájában, mivel mi igen örvendünk, ha Isten országa bárhol is lesz építve, sokkal inkább, ha ti rólatok lehet hallani előhaladást, mivel a mi testvérünk kötetek vagyon, ki mindnyájunknak örömmel szolgál és ennek okáért szeretett testvéreink felkérünk titeket **támogatók** a ti szeretetekkel és imáitokkal,

velünk együtt. Az Urnak szent lelke vezéreljen titeket a mi Ulbrich testvérünkkel egyetemben, hogy áldásul szolgáljon továbbra is munkájával a mi honfitársainak úgy W. Pullmanban mint mindenütt az új hazában. Az Úr tartson meg titeket és minket az Ő kegyelmében, hogy egykor az ő dicső Irlónja előtt dicsőíthessük Urunkat. Marakunk szeretettel a ti testvéretek az Urban.

Az Irodalmi bizottság nevében:

Léber János, jegyző.

Istenítiszteletek sorrendje:

Clevelandban, a magyar gyülekezetben.

Vasárnap d. e. 8—10-ig ima óra

" " 10—11-ig prédikáció

" d. u. 2.30-4 ig vas. iskola

" este 7—8-ig prédikáció

Kedd " 8—9-ig prédikáció

Csütörtök " 8—9-ig ima óra.

Gyülekezeti ügyekben előforduló levezetések az alábbi címre intézendők:

OROSZ ISTVÁN

7717 Rawlings Ave. C lelaevnd.

Clevelandi missió, 2148 Franklin Ave.

Minden Vasárnap reggel 9 órától Ima óra

" " 10 " prédikáció

" " délután 3 órától vas. iskola

" " este 4 órától prédikáció

" Szerda este 8 órától prédikáció

" Szombat este 8 óráig imaóra

Mindenkit szívesen fogad.

Homestead, 149 4th Ave.

Minden vasárnap d. e. 9—10-ig ima óra

" 10-11-ig prédikáció

d. u. 2—3-ig vas. iskola

este 7—8.30-ig prédikáció.

Minden csütörtök este 8—9-ig ima óra.

Mc. Keesport, Market St.

Minden vasárnap d. e. 10—11 vas. iskola

" 11—12 prédikáció

este 8—9 prédikáció

Minden szombat este 8—9 ima óra.

Bemenet és ülőhely szabad.

West Pullman, 819-119 St.

Minden vasárnap d. e. 8.30 ima óra

d. e. 9.30 prédikáció

d. e. 10.30 vas. iskola

d. u. 3—4-ig istenítisztelet

ezt követi vallásos estély

Minden csütörtök este 8 órakor imaóra.

Mindenki szívesen látta.

New York, Second Ave. 146.

Minden Vasárnap d. e. 9—10 imaóra

" " d. u. 3 órakor ének s

prédikációval istenítisztelet

Minden Csütörtök este 8-9 ének s ima óra

Mindenki szeretettel lesz fogadva.

PASSAIC, N. Y.

Magyar Isteni tisztelet a Hope Ave. és Madison szemben levő német baptista templomban

Minden vasárnap d. e. 9 órakor imaóra

" d. u. 4 " Isteni tisztelet

A New Yorki és Passaici missióért érdeklődőknek szívesen szolgál tájékoztató személyesen vagy levélileg

M. FÁBIÁN

220 E. 13th St.

New York.

Mrs. AMALIA PAULINY, misszionáriusnő
14, 5th Ave. Rankin, Pa.

Miss MARIE MEEREIS, misszionáriusnő
904 West Street Homestead, Pa.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Többeknek. A karácsonyi ünnepek alkalmára beérkezett cikkek nem kelttek több hivatalos tudósítások miatt; a miután karácsony után az alkalmi tárgyalások, szíves elnézést kérünk a megjegyzéssel, hogy „a jó mag megtakarított jóvőre.

A kedves lapunk összes olvasóinak boldog karácsonyi ünnepet és új évet kíván az Úrtól, szerető csekély testvérjük az Urban.

Üdvözlettel a szerk.

Kiadja az Amerikai Baptisták Irodalmi Szövetsége
W. P., Chicago, Ill.

Felelős szerkesztő: ULBRICH SÁMUEL.

Terjesztések az „Evang. Hírnökét”.